

[Alfred Jensen.]

pligtige får indenfor de første 12 måneders tjeneste. Jeg mener, den har været for ringe. Prisen på de værnepligtiges fornødenheder er steget så stærkt, at en forhøjelse af lønningen vil være nødvendig, og jeg anmoder finansudvalget om at tage sig af denne sag.

Endelig har jeg naturligvis den samme betænkelighed som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen: at der vil blive stillet større krav til militærvæsen fremefter. Jeg ved ikke, om man har lov til at være så optimistisk som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og regne med nedgang i de militære budgetter. Det kunne vi gøre, hvis man fra regeringens side ville sætte ind herpå, men hvis man lytter til de råd og anvisninger, der gives af NATO, må vi vel snarere regne med, at det går i den modsatte retning. Det vil sige, at vi må regne med, at de militære budgetter ikke kan holde, men at der vil komme store overskridelser. Jeg kan ikke se rettere, end at finanslovsforslaget ikke varslar nogen lettelse i forholdene, men snarere bebuder en stramning, idet der intet foretages mod prisstigningerne, forbrugsbegrænsningerne opretholdes, og de omfattende udgifter til de uproduktive militære formål vil komme til at stige.

Vi mener, at en omlægning af landets politik er nødvendig, og at den er mulig. Det har jeg allerede redegjort for ved tidligere lejligheder. Jeg har peget derpå, da jeg fremsatte et forslag til beslutning om reduktion af militæruddgifterne. Da var jeg inde på de muligheder, vi havde for at nedsætte de militære udgifter, og enhver, der ønsker afspænding, omend de kan have betænkeligheder ved de rester, der er tilbage af den kolde krig, må erkende, at der findes muligheder for en omlægning. Jeg har tidligere nævnt Østrig, og det vil jeg gøre igen. Østrig viser det perspektiv, at det er muligt for et lille land at holde sig udenfor stormagtsblokke og få tilsagn om, at dets neutralitet respekteres. Jeg synes ikke, det er uvæsentligt, at man mærker sig det forslag, som udenrigsminister Molotov stillede i Genève om en sikkerhedszone i Europa, et forslag, som betyder, at flere lande, derimellem Danmark, vil være i stand til at reducere deres styrker og militæruddgifter føleligt, samtidig med at de opnår garantier

for deres neutralitet. Det er netop det, der har været det tvivlsomme for os, idet mange har sagt: vi ville gerne være neutrale, men kan vi få garantier? Her foreligger et forslag, som åbner perspektiver af den art, det danske folk har spejdet efter. Det fortjener ikke alene opmærksomhed, det fortjener også understøttelse, ikke alene fra den jævne mand, men også fra regeringen og myndighederne. Jeg tror, det ville hjælpe os til at komme ud af vore vanskeligheder og samtidig tjene til at forcere afspændingen frem og derved gøre det muligt af få ende på den kolde krig.

Det er ikke alene på det område, vort land kan gøre noget for at fremme afspændingen og det fredelige samkvem mellem landene; der er også andre felter. Jeg synes, at den beslutning, præsidiet har taget om at godkende den øverste sovjets forslag om udveksling af delegationer fra de lovgivende forsamlinger som et bidrag til at skabe øget forståelse landene imellem, er et skridt i den rigtige retning, der i allerhøjeste grad er anerkendelsesværdigt.

Men der er også andre områder, hvor der kan udvises initiativ. Jeg tænker her på handelsforholdene. Det er en kendt sag, at Danmarks handel med Sovjetunionen er mikroskopisk, siden handelsforhandlingerne i juli 1954 blev afbrudt, og det forekommer mig, at der er lagt en passivitet for dagen, som egentlig ikke stemmer med vore interesser. Vi har jo interesse i at få disse forhandlinger genoptaget, så det vil være muligt for os at udnytte de muligheder, der er for afsætning og for køb af varer i dette omfattende område og desuden i de andre lande i Østeuropa. Der er en lang række lande, der har udnyttet disse muligheder, fornyet deres handelsaftaler, udvidet dem, og der er lande, som ikke tidligere har haft aftaler af betydeligt omfang, som har sikret sig fordelagtige handelsaftaler på ligeberettigelses grund.

Udenrigsminister Molotov gav i Genève udtryk for, at Sovjetunionen var villig til med alle lande at oprette tosidede handelsaftaler indeholdende mestbegunstigelsesbestemmelsen. Han sagde samtidig, at Sovjetunionen havde tid til at vente, og det er også muligt, at den med sindsro kan gøre det. Noget andet er imidlertid, om Danmark kan gøre det. Spørgsmålet er, om ikke gode